Incipiūt sermones

de sanctꝫ venerabilis magistri Nicolai de Blony. decretorū doctoris. capellani episcopi Bosnoniensis.

De sancto Andrea. Sermo. I.

Venite post

me faciam vos fieri piscatores hoīm. Mat thei. iiij. Quoniam vt ait magnum lumen ecclesie beatissimus Augustin⁹ in q̄dā omelia sup Johem. ⁊ etiam in glo. super epl'am. j. ad Thimote. Nulla alia causa veniendi xpm in hunc mūdū fuit nisi pctōres saluos facere. Nam vt ait Amb. sup Lucā. Ille iustus venit ad nos peccatores. vt ex pctōribꝫ faceret iustos. Pi⁹ venit ad impios. vt nos faceret pios. Humil' ad supbos vt ex supbis faceret hūiles. Ex q̄bꝫ patere pōt magna dei erga gen⁹ humanū miseratio. q̄ p salute ipi⁹ dignat⁹ est ad terras descēdere. ⁊ lapsos in imis ad summa reducere. Verū qz vnigenit⁹ dei fili⁹. ⁊ si humanū gen⁹ potuit ad viā salutꝫ ⁊ veritatis reuocare p potentiā in q̄ equal' est ōpri. voluit tm̄ h̄ facere per sapientiā. vt tanto mirabilior in hominꝫ appareret benignitas ⁊ excellētissima bonitas tanti redēptoris. quo p aliquā creaturā mysteriū operarek salutis. Quo factū est vt ipe veniens in mūdū. q̄sdaz de hoībꝫ simplicibꝫ ⁊ idiotis in suā vocare dignat⁹ ē familiaritatē. q̄les fuerūt sancti apostoli. scz petr⁹ et andreas quos de captura pisciū in capturā hoīum vocauit. Vñ dicit Criso. sup Math. q̄ inter cetera q̄ mūdus de xpo mirabak fuit vnū hoc. q̄ totū mundū p tam paucos idiotas cōuertit. Et vere mirabilis sapia filij dei i hoc apparuit. q̄ ex paucissimis imperitissimis ⁊ abiectissimis multiplicata sunt. nobilitata sunt ⁊ sublimata sunt copiosissima agmina. clarissima ingenia. dulcissima eloquia doctoꝫ acutoꝫ ⁊ facūdoꝫ. Inq̄t Augu. epl'a. ij. ad Volusianū. Hoc autē occulto dei iudicio ⁊ abscōdito consilio ōi actū est vt piscatores illitterati mitterenk ad p̄dicandum. ne fides credentium ꝗtuti hūane et eloquentie sed doctrine dei deputaretur. Ita dicit Hierony. sup Math. li. j. tractans ꝗbu nr̄i thematis quō xp̄s vocando apl'os dicit. Venite post me faciā vos fieri piscatores hoīm. Aue maria. In q̄bꝫ verbis tria describunk. Primo em̄ describitur xp̄i inuitatio. q̄ apl'os ad se vocauit. Cū ōz Venite. Secō describik inuitatōis ratio quā in se xp̄s demōstrauit. Cum dic̄. post me. Tertio adiungik venientiū ad xp̄m et imitātiū mag̅ remuneratio. cū subdik. Faciam vos fieri piscatores hoīm.

Dixi primo

q̄ in ꝗbis p̄missis describik xp̄i inuitatio. q̄ apl'os ad se vocauit. Cū ōz. Venite. Pro q̄ sciendū q̄ vt videmus ad sensum qū hō intrat ecclesiā vt audiat matutinas de aliq̄ sctō. statim p inuitatorium pōt cogscere in q̄nta veneratiōe sanctus ille habeatur ibidez. Quia in ferialibꝫ diebꝫ sufficit tm̄ vnus ad cantandū inuitatoriū. sz in festo tanto plures quanto solennius ē festū. Moralik int' nos multi dij colunk. vt dicit apl's. j. Coꝫ. viij. mundus. caro. demon. ⁊ deus gl̄iosus. Videam⁹ ergo q̄s istoꝫ plures habeat in suo choro ad cantandū inuitatoriū. ⁊ inueniem⁹ q̄ de⁹ habet paucissimos. oēs aūt alij hūt i maxima copia. Si em̄ volum⁹ videre. certe multos mūd⁹ habet. Nā senes ⁊ iuuenes ⁊ pueri a cunabul' extracti statim allicium k statim inuitank et animank ad colēdū mūdū. Iste vt fiat mercator. ille vt fiat miles. alius vt fiat diues. ⁊ sic de alijs. Ita q̄ in mūdo vnus altez inuitās dicit. Venite fruamur bonis Hāp. ij. Unō Isido. de sūmo bono dic̄. q̄ valde difficile est homi in mūdo cōuersanti cum mūdāis q̄n eis adhereat. ⁊ ita a vicijs maneat illibat⁹. in q̄bꝫ ⁊ si nō cito implicak alicū tm̄ attrahik. nec diu pōt esse secur⁹ q̄ periculo fuerit p̄xim⁹. Quot sūt q̄ diebꝫ istis inuitāt homies ad mūdi ꝓtemptū. ad propria ac se. p suis peccatꝫ totalit' relinquēdū. Certe vel nulli vl' pauci. imo tānt⁹ strepitus est mūdi. q̄ illi q̄ dicūt inuitatoriū xp̄i vix in aliq̄ p̄nt audiri. Diabolus etiā p suos maliciosos inuitat ad subuertēdū mltos Vñ malicioſi hoīes q̄ bonis iuidēt. cātāt illud Hiere. xviij. Venite cogitem⁹ cōtra iustum cogitationes. p̄curiam⁹ cū lingua. ⁊ nō attēdamus ad vniuersos sermōes eī⁹ Percutere hoīem lingua est p̄cludere sibi viā rūdendi. vt nihil possit dicere p seipo.

vel percutere hominē lingua potest esse falsum cōspirare ⁊ testificari contra hominez Diabolus etiā cantat inuitatoriū superbie ⁊ ambitionis. Juxta illud. Venite faciamꝰ nobis ciuitatē ⁊ turrim cuiꝰ cacumen ptingat ad celū. ⁊ celebremus nomen nostrum Beñ. xj. Notāter dicit faciamꝰ nobis ciuitatem vt innuāt q cū labore puenīt ad ambitionē. Omnes em ambitiosi i maximis laboribus sunt p honoribꝫ cōsequēdis. intātum q si tertiā partē laboris facerent ꝓpter deū maximi meriti forent. Sudant em. patiunt discrimina viarū. ⁊ defectū victualiū mentiunt. adulant. simulant sanctitatē. humiliant. ⁊ sic semp sunt pauidi ⁊ attenti ne dicant quod displiceat. cūctos honorant. cunctis obsequunt. assurgūt. amplexantur applaudūt. blandiunt. Inquit Inno. li. de vilitate humane cōditionis. Uñ ō talibus verificat illō Ouidij in li. de arte amandi. Et si nullus erit puluis tu excute nullum ¶ Caro etiā p suos cantat inuitatoriū voluptatis ⁊ cōcupiscētie. Juxta illud Sap̄. ij. Venite ⁊ fruamur bonis que sunt ⁊ vtamur creatura tanq̄ in iuuentute celeriter. Uino pcioso ⁊ vngēto nos impleamꝰ. ⁊ ñ pretereat nos flos tpis. Duo dicūt. scz preciositatē vini. ⁊ nimiā quātitatē. qz vino pcioso impleamꝰ nos. Nō sufficit em gulosis ⁊ intemperatz bibere vinū qualecunq̄. sed pciosum. Nec bibere ad mensurā. sz ad plenitudinē. cuz tñ natura humana modico sit contenta. vt dicit Boetiꝰ. ij. de ꝓsol. psa. v. Et apls. j. Thimo. vi. Habētes alimenta ⁊ quibꝫ tegamur his cōtenti simus. Addūt aūt. ⁊ vngento. p quod intelliguntur electuaria ad iocunde bibendū. vel ad vngendū corpa ⁊ facies vt magis resplendeat. Addūt ⁊ nō ptereat nos flos tpis. q̄n scz de singulis floribꝫ nr̄as delicias habeamus. Seq̄t ibidē. Coronemꝰ nos rosis. scz lasciuie. ꝓm Rober. Nol. Hz certe postea coronabunt tribulatione. Unde Isa. xxij. Coronās coronabit te dñs tribulatione. Tūc dicēt reprobi illud Treñ. vlt. Defecit gaudium cordis nostri. ỹsus est in luctuz chorus nr̄. cecidit corona capitis nr̄i ve nobis qz peccauimus. Preter istos malos inuitatores. inuitator est optimꝰ xp̄s. q̄ suis hic in euāgelio dicit. Venite. Venite etiā inq̄t filij audite me. timorē dñi docebo vos. Ps̄. xxxiij. Bonus inuitator ⁊ creator qui incipit inuitare ad timorē. a q̄ incipit salus humana. Eo q initiū sapiētie sit timor dñi. Eccli. j. Venite ḡ passibus mentis audite me aure intelligētie ⁊ obediētie timorē dñi docebo vos. nō mundi. nō hominum. sed dñi qui est timor filialis. Hūc ergo xp̄s docet vt bonꝰ magister. Math. x. Nolite timere eos q occidunt corpus. et post hec nihil habent qd faciāt. verūtamē ostendā vobis quē timeatis. Timete euz q dum occiderit corpus habet ptātē mittere animā in gehennā. Venite ergo nō ad mūdi vanitatē. sed ad celi claritatē. Uēite nō ad diaboli astucias ⁊ fallacias. sz ad di iusticias. Non ad carnis delicias. sed ad eternas delicias. O si obediendum est pape. i patori. regi. duci. aut cuicūq̄ dño qui inuitat ad conuiuiū terrenū. vel seculi solaciuz quāto magis huic dño regi regum immortali. tam potenti cui nullꝰ pt resistere. taz sapienti cui nullus potest contradicere. aut coram eo se excusare. tam benigno qui non potest aliq̄d incōgrui persuadere. Hoc pōderabant isti apostoli Petrus ⁊ Andreas in christo. ideo statim relictis omnibꝫ secuti sunt eū. vt ōr in fine euāgelij. ¶ B

Dixi secundo q in verbis p̄missis subdit inuitationis ratio quā in se xp̄s demōstrauit. Cū ōr. Post me. q. d. Nō pigeat vos sequi dominū. ⁊ itinerare viā p quā ego pus ambulaui. qz nō est seruus maior dño suo. Jobis. xv. Ad hoc em vt dicit Augꝰ. in libro de vera religione omnia bona christꝰ cōtempsit vt cōtemnenda monstraret. Et omnia mala sustinuit. vt sustinēda pciperet. Uñ tota vita christi in terris quaz gessit p hominē disciplina morum fuit. Ad hanc ḡ inuitans aplos ⁊ nos in apostolis dicit et hodie. Venite post me. Magna em rō est sequi christum. ex quo ipe precessit ⁊ viā fecit. faciendo quod docuit. vt dicit Actu. j. Circa quod est sciendū. quia quosdam dominꝰ ad se vocat. quosdā secū. quosdā post se. Ad se vocat incipiētes vel actiuos. Secum vocat proficientes siue cōtemplatios Post se vocat prelatos ⁊ pfectos. De ꝓmo scilicet quādo vocat ad se dicit Math. xj. Venite ad me omnes qui laboratis ⁊ onerati estis. ⁊ ego reficiā vos. Duo dicit. laborati ⁊ onerati estis. Laborat eniz peccator ex eo q habet difficultatem ad bene ope-

randū. cū sit vulnerat⁹ ⁊ debilis. īmo semi uiuus in naturalib⁹ relictus post peccatuz primi parentis. Unde ps. Oīa iniqtates mee supgresse sunt caput meū. ⁊ sicut onus graue grauate sunt super me. In hoc versu insinuatur nobis pcessus tēptatiōis. Tria aūt sunt quib⁹ comparat tēptatio. scilz. aq̄. ignis. ⁊ onus. p que pōt apparere qualit tē ptatio pcedat. Et pmo prosequitur de aq̄ Cum dicit. Iniqtates mee supgresse sunt caput meū. Qui eīm temptatur pmo q̄si in tingit pedem in aquā vsq̄ ad talos. ⁊ h̄ cū malum cogitat. Secundo ad vmbilicum descendit. cū vsq̄ ad delectationē peruēit. Tertio ad medium colli cuz de pcurando peccato in verba exit. Quarto ad nares et oculos mergit. qū nec fetor peccati sentit. nec dei iudiciū formidat. Quinto frōs im mergit. cū peccatū manifeste facere vel ite rare nō pfundit. Sexto aque caput super grediuntur cū multitudine peccatorz. iuol uitur. Secundo pparat temptatio igni q̄ pmo mediocre stramen cōburit. Deīde ad trabes ⁊ tectum serpit. ⁊ accendit domum Et de domo in domū transit ⁊ succēdit to tam ciuitatē. Eccī. xi. A scintilla vna auge tur ignis. Compatur etiā temptatio one ri. Primo eīm proijcit diabolus q̄si vnā pa laz terre ad tumulationē peccatorz. cū vnā carnalē vel terrenā cogitationē īmitit. Se cundo humat. cum cogitationes imittit et malaz affectōnū congeriē. Ad vltimū la pidem obstinatōnis supponit p cōsuetudi nem. Treñ. iij. Lapsa est in lacuz vita mea posuerūt lapidē sup me. hoc est ergo onus graue. ō quo dicit dñs. Venite ad me om nes qui laborat⁹ ⁊ onerati estis. supple one re peccati. Triplicit onerāt pctā. vl qz mlta in numero. vel qz alte ascendūt in loco. vel qz in seruiturē redigūt. Unō. j. Esdre ix. Iniqtates nostre multiplicate sunt sup caput nostrū. ⁊ delicta nostra creuerunt vsq̄ ad celum. Unde Jobis. viij. Qui facit peccatū. seruus est peccati. Quātū cūq̄ tū bis grauat⁹ est homo. adhuc dicitur sibi a christo. Venite ad me oīes qui laboratis et onerati estis. scz onere grauissimorz pec catorz. ¶ Secō vocat xps quosdā secum. De quo Joh. j. vbi discipuli q̄sierūt a xpo Rabi. vbi habitas. q̄ dixit eis. Venite ⁊ vi dete. Uenerūt ⁊ viderunt vbi maneret et apud eum manserunt die illa. Talit petūt manere secū. i. cū christo. ille sanctus latro dexter. q̄ dixit. Memēto mei dñe dum ve neris in regnū tuū. Luce. xxiij. Cui dictū est. Amen dico tibi. hodie mecū eris in pa radiso. Istud ptinet ad pficientes ⁊ cōtem platiuos. qui requiescūt cum xpo tāq̄ pue ri in cubili. De quib⁹ dicit ille pf euangeli cus Luce. xj. Amici tā pueri mei mecū sūt in cubili. Tertio vocat xps quosdā post se vt plātos ⁊ pfectos. de quibus hic. Venite post me. Sup quē locū post me dic Ber sup Canti. sermo. xvi. q̄z pauci o dñe post te ire volunt. Volunt tecum frui. sed non imitari. conregnare cupiunt sed non com pati. Et ibi inducit historiā de balaam p pheta. q̄ optabat vt aia eius morere mor te iustorz. Optabat sibi extrema iustorz. sed nō psentia. Hic dic Bern. q̄ multi optant hodie mortē spūalium. etiā carnales existē tes. quorz tū vitā abhorrēt. Non curāt que rere q̄ tamē desiderāt inuenire. cupientes cōsequi. sed nolūt sequi. Nō tales fuerunt isti apostoli quib⁹ christus aiebat. vos estis qui pmāsistis mecū in temptationib⁹ meis Hi eīm fm Bern. secuti sunt xpm. ⁊ pedib⁹ ⁊ affectib⁹ quib⁹ ipe fecit notas vias vite. qui via veritas ⁊ vita est. dicēs eis. Venite post me. Int istos aūt est differētia. Naz pmi qui vocant ad xpm vt incipientes. ve niunt p viam mandatorz. Math. xix. Si vis ad vitā ingredi serua mandata. Secū di qui vocant cū xpo vt pficientes ⁊ contē platiui veniunt per semitā psiliorz. quibus ōr Math. xix. Si vis pfectus esse vade et vende oīa. ⁊ da paupib⁹ ⁊ seq̄re me. Ter tij qui vocant sequi xpm vt plati veniūt p compendium virtutis superogatiōis. He breorz. xij. Curram⁹ ad ꝓpositū nobis cer tamen. Prelati eīm debēt esse parati ad po nendū anias p subdit⁹ velocit. Unde Petr⁹ ad xpm dixit. Dñe. iube me ire ad te super aquas. Math. xiiij. Hoc est dicere. Para tus sū ⁊ in mortem ⁊ in carcerē ire p omib⁹ tuis. Talis fuit beatus Andreas q̄ xpm p fecte secut⁹ ē. ita vt p eo ⁊ p suis fidelib⁹ eā dē mortē crucis sic xps pro eo subiret. in q̄ magna gl'ia dign⁹ est. Quia vt ōr. Gl'a ma gna est se qui dñm suum. Eccī. xxiij. Et in hoc vt dic Bern. sup Cant. fmo xxj. exps sa est forma oīm plātorz. qui nō pnt melius sequi xpm q̄z vt teneant normā vite sue. et morez ei⁹ appbendant disciplinā. vt ⁊ sic

abnegēt semetipos ⁊ tollant crucem suam ⁊ sequātur xpm.

¶ D

Dixi tertio q̃ in verbis premissis adiungit venientiuz ad xpm ⁊ imitantiū euz magna remuneratio. Cū dicit. Faciam vos fieri piscatores hominū. Piscatores hominū sūt angeli. q̃ piscati sūt xpo lucrifaciētes anias fideliuz vt ꝛ Math. viij. Christo ascēdente in nauim cū discipulis fact⁹ est mot⁹ magn⁹ in mari. Ubi dicit glo. Qz mare significat p̄sens seculū. Ubi nauis est ecclesia. discipli in naui fideles xpiani. hoc mare turbat periculis ⁊ temptatōibz tribulatōis. Sūt āt triplices fideles in h̄ mari. scz pegrini mercatores. ⁊ piscatores. Et fm h̄ triplex ē nauis in hoc mari. scz peregrinoz. mercatoz ⁊ piscatoz. Peregrini sunt penitētes. quia fm Hiero. Penitētia est secūda tabula p⁹ naufragiū. Ad istaz multi confugiunt. sed pauci ad littus pueniunt. qz multi sunt vocati. pauci vero electi. Scēda nauis ē mercatoz. hoīm actiuoz. De qua Prouer. vlt. ꝛ. Facta est quasi nauis institorz. Glosa. q̃ acq̃rēdz merciby sedule ūstat. Sz certe ista nauis cito submergit si nō habeat bonū vectorem. quia consciētia hoīm actiuoz in h̄ seculo cito periclitat. si nō habeat bonum ductorē. informatorē. psultorez. predicatorem. pfessorem. Tertia nauis est piscatorū Piscatores sunt p̄dicatores et successores apostoloz in verbo dei. q̃ piscatores capiunt pisces. i. animas ab aq̃s voluptatum ⁊ diuitiaz hui⁹ seculi ad littus quietz ⁊ ptē plationis. Hoc aūt fit triplicit fm q̃ piscatores tripliciter piscant pisces. scilz lutana seu gurgustio. hamo. ⁊ rheti. Prio q̃ piscantur p̄dicatores anias fideliū gurgustio. ⁊ h̄ exemplo bone conuersatiōis ⁊ exhibitōis Lutana est sporta de pliby lignis facta repagulū intra aliā sportā habens. Sic bonum exemplū de operiby factū habet sportulā psciētie. vt qd̄ foris ostēdit in vita. intus habeat in psciētia. ne cū alijs p̄dicz. ipe reprobv efficiat. ⁊ hoc ē ꝓpriū piscatorz xpi. vt pus doceat ope. postea verbo. Sicut fecit xps Actu. j. Cepit ihesus facere. postea docere. qz multum docet bona vita. fm illud. Heli⁹ docet bona vita q̃ lra p̄dicationis. Scdo hamo pfessiōis. qz sic hamo tātū vn⁹ piscis deph̄endit. sic in pfessiōe tm vn⁹ hō capit. Heu dūc q̃ pauci pisces sūt q̃ hamo capiunt. i. pure pfitent. ⁊ si pnīam accipiūt tn reijciūt. ⁊ ideo extrahi nō pnt de aq̃s pcti. Job. xl. An extrahere poteris leuiathan hamo. Petr⁹ hamo piscē extraxit i cui⁹ ore statere inuenit. Math. xvij. c. Per statere in ore pfessionē accipe. Multi pisces capiunt. sz nō habēt statere i ore. qd̄ fit cū nō pure pfitent. Tertio capiuntur pisces ania rheti p̄dicatōis. q̃ multi simlca piunt. Joh. xxj. Ascēdit petr⁹ ⁊ traxit rhete plenū magnis piscib. Rhete istud p̄dicatiōis sepe rumpit tunc qn p̄dicatio post recessum nō curat. De aplis piscantib scribit. qz nō est ruptum rhete eoz post resurrectionē dñi. qd̄ tn ante resurrectionez legit fuisse ruptuz. Luce. v. Per quod signat q̃ cū ꝓplis surgit a vicijs ad virtutes nō rumpitur rhete. Et cū p̄dicator viuit sic docet fortificat rhete. Cū aūt ꝓplus nō curat precepta p̄dicatiōis. ⁊ p̄dicator nō addit nec apponit virgam correctionis. nec resurgere facit negligētes. rumpit rhete ⁊ frustrat fructus p̄dicatiōis. Quia igit beat⁹ petr⁹ ⁊ andreas fuerūt boni p̄dicatores. quorunz rhete nō est ruptū. ido multa ceperūt. multa dico milia ania xpifideliū. p quoz conuersiōe mlta pmia reportauerūt. Sic ei dic Criso. predicator verbi dei habebit multiplicia gaudia. Juxta illud. Sup omia bona sua cōstituet eū Math. xxiij. Quia fm lram. nō vt alij. sed p ceteris alijs habebit eterna gaudia. tum pro sua bona vita. tum p gregis custodia. j. Thimo. v. Qui bene p̄sunt pbri duplici honore digni habeātur. Et sic fm Criso. ex ꝓprijs vitz habebūt aureā. ex subditoz acq̃sitōe aureolā. Primuz qz bene viterunt. Scōm qz alios bene viuere docuerūt. O q̃ bona remuneratio piscatoz q̃ ⁊ hic honorant a fideliby. ⁊ i futuro a xpo pmiant eternis gaudijs. Ad quos pducat eternus pr̄. Amen.

¶ De sancto Andrea. II. Sermo. II.

Relictis omnibus secuti sunt eū. Math. iiij. Licz ad commendationē sancte pauptatz possit sufficere q̃ hoīem repletv fructib. Hā vt dic Cassio. sup ps. cj. Paupes xpi egēt in seclo. sz sūt locupletes ex deo. vicijs vacui. sz vrtutib pleni. despecti hominib. acceptabiles deo. tn sup oia pauptas scā reddit commēdabilis. ex eo q̃ ita locuples

est. q ea ditius nihil inueniri pōt. Hic dicit Aug⁹. in libro de ꝟbis apl̄i ꝯmo. xxviij
Tam locuples est pauptas q celum emit.
Quib⁹ em̄ thesauris ꝓterri possit qd̄ pauptati videm⁹ indultū. Ut ad regnū celoꝝ
veniret diues possessione sua obtinere nō
potuit. nūc obtinet vt p ꝓtemptuz pueniat
Hec ille. Ex q̄ patebit q pauptas est viaꝛ
ductrix ad celū. vt dic̄ Criso. sup epl̄az ad
Hebreos sermōe. xviij. Hoc attēdētes isti
apl̄i scz petr⁹ ꝛ andreas. sapiēter p xpo om
nia relinquētes secuti sūt eū vt tanto perfe
ctius pueniāt in celū. vt dicūt ꝟba nr̄i the
matis. In quib⁹ tria tangūt ex quibus isti
apl̄i cōmendant. Primo nanq reddūt cō
mendabiles ex volūtaria pauptate. cū dr.
Relictis om̄ib⁹. Secdo ex pfecte obediēte
promptitudie. qz secuti sunt. Tertio ex xpi
conformitate. Cum dr. eum.

Dixi primo q ī verbis premis
sis reddūt isti apo
stoli commendabiles ex volūtaria paupta
te q̄ā. p xpo assumpserūt. Multū cōmen
dabiles sunt qui sua libent pauptib⁹ xpi lar
giunt. Quia talib⁹ dr. Date ꝛ dabit vobis
scz regnū celoꝝ. Luce. vi. Et in ps. dr. Be
atus qui intelligit sup egenū ꝛ pauperē. sz
multo cōmendabiliores sunt apl̄i. q om̄ia
simul. p xpo relīqrūt. Un̄ dic̄ Aug⁹. in lib.
de ecclesiasticis dogmatib⁹. Bonū ē facul
tates cū dispensatiōe pauptib⁹ erogare. sed
melius est. p intentiōe sequēdi dn̄m insimul
donare. ꝛ absolutū a solicitudine egere cū
xpo. Hec ille. Sūt aūt nobis tria relinq̄n
da que scti apl̄i relīqrūt. scz pctā. mundū. ꝛ
seipos. Primū ergo relinquendū est pctm̄.
q̄a nemo recte incedit q̄ portat illud. Unde
Prouer. xxviij. Qui abscōdit scelera sua ñ
dirigēt. i. nō recta via ducēt. Merito aūt
relinquēda sunt pctā. qz sunt quasi res fur
tiua. que relinquēda est ꝛ. pijcienda a se. ne
cū eis hō capiat. ꝛ in inferno suspendatur.
Unde ps. ꝓsulit. Proijciam⁹ a nob⁹ iuguz
ipoꝝ. s. pctōꝝ. Et rō. qz iniq̄tates sue capi
unt impiū. vt dr Prouer. v. Jō Ezech. cō
sulit dic̄. Proijcite a vobis pctā vr̄a. et nō
erit vobis iniq̄tas vr̄a in ruinā. Ezechiel.
xviij. Notant ps. ꝛ Ezechiel dicūt. pijcite
id est. pcul a vobis iacite. Qd̄ fit q̄n hō nō
solū vitat pctā. sed etiā occasionē ꝛ circum
stantiā pcti. Un̄ ñ. pcul iacit pctm̄ q p⁹ cō
fessionē suā iterū conuersat psone cum qua
peccauit. Uel locū aptū ꝛ ꝓgruū pctō aut
alias suspectū nō vitat vel nō fugit temp⁹
opportunū. Secdo relinquēd⁹ est mundus.
eo mō q̄ xps dicit Joh. xvi. Iterꝝ rlinq̄ mū
dū ꝛ vado ad pr̄em. Nō dico mūdanā ha
bitationē. sz mūdanā possessionē. Un̄ apl̄i
ꝛ si habitauerūt in mūdo. nō tn̄ voluerunt
habere possessiones mūdi. Math. xix. Ec
ce nos reliq̄mus oia. Duob⁹ aūt modz sūt
reliquenda omnia. Primo relinquēda sūt
q̄ ad possessionē. vt nihil hō velit habēr de
possessione mūdi. ꝛ h̄ est pfectoꝝ ꝛ verozuz
apl̄oꝝ. Nam vt dicit Hiero. in q̄dazꝛ epl̄a.
Apostolicū est fastigiū pfectioq ꝟtutū oia
simul vendere ꝛ pauptib⁹ erogare. ꝛ sic expe
ditū cū xpo ad celestia volare. Tales fuerūt
apl̄i. q̄a audacter xpo dicebāt. Ecce nos re
liquimus oia ꝛ secuti sum⁹ te. Sup q̄ dic̄
Hiero. Grandis fiducia. Petrus piscator
erat. diues nō fuerat. cibos manu ꝛ arte q̄
rebat. ꝛ tn̄ let⁹ ꝛ ꝓfident dicit. Reliquim⁹
om̄ia. Om̄ia relinq̄t q̄ voluntatē habendi
deserit. Jō dicit Hiero. q apl̄i reliquerūt
totū mūdū non q̄ntū ad diuicias quib⁹ ca
ruerūt. sz q̄ntū ad volūtatē. qz h̄re eas no
luerūt. Hinc dicit Gre. omel. vi. Multuz
reliquit q̄ sibi nihil retinuit. Multū reliq̄
runt petrus ꝛ andreas qn̄ desideria haben
di reliquerūt. Multū dumiserūt qui cuz re
possessa etiā ꝓcupiscētijs renūciauerūt. A
sequētib⁹ aūt xpm̄ tanta dimissa sunt q̄nta
a nō sequētib⁹ cōcupisci potuerūt. Se
cūdo reliq̄nda sunt oia. ꝛ si nō q̄ ad possessi
onē. tn̄ saltem q̄ ad amorē. Un̄ dic̄ Hugo.
q sunt nō nulli in mūdo q̄ reb⁹ abūdāt. sūt
tn̄ pauꝓes spū. Et hec ꝯm ipm̄. Est aurea
pauptas. q̄a licet affluant diuitie. tn̄ corda
nō apponūt. Et Gre. in omel. dicit de talib⁹
Si nihil in hoc mūdo amando posse
dēritis. etiā possidēdo cuncta relinq̄tz. Ex
his infero q pauptas stat cū diuitijs. qz di
ues possessionib⁹. sed humilis. nō superb⁹.
nō auarus pōt esse spū paup. vt dicit Aug.
sup illud Ps. Simul in vnū diues ꝛ pau
per. Ex quo sequit q possessio diuitiarum
ꝯm se nō est illicita. Quia dicit Ambro. su
per Lucā. q diuitie sunt bonis adiuuamē
ta ꝟtutz. Cū em̄ hoies ex possessis reb⁹ sub
sidia egētib⁹ ministrāt. in bonis que faciūt
sacrificiū deo offerūt. Inq̄t Gregor. in qua
dam Omel. sup Ezechielē. Secdo ex verb
infero q stat hoiem esse pfectū cuz diuitijs

Istud habet in btō Thoma. iij. ꝯ gentiles ca. cxxv. Quia nec fidē nec spem nec charitatem excludūt. Propter qd dr Ecci. xxxj Beat⁹ diues q̄ inuēt⁹ est sine macula. et q̄ post aur nō abijt. nec sperauit in thesauris pecunie. Unde abraam q̄ fuit satis diues dictū est a deo. Ambula coram me ⁊ esto perfectus. Gen. xvij. Sic Dauid legit fuisse diues rex. ⁊ tū de se dicit Custodi me dne q̄niā sciūs sum. Et de⁹ de ipo dicit. Inueni dauid virū ꝓm cor meū q̄ fac oes voluntates meas. Qd tū ad solū pfectū ptinet scilz facere volūtate pceptor ⁊ psilior. Sic in nouo testamēto legunt diuites fuisse sancti epi. Grego. Aug⁹. Amb. De qbꝫ tū nullus dubitare dz qn fuerūt sanctissimi. Nō sunt g diuitie male si rōnis ordo in eis obseruetur. Ordo aūt rōnis est triplex. Prio q hō eas iuste possideat ne acquirat auare vl ne succedat in diuitijs auare acq̄sitis. Scdo q in eis finis non pstituat nec spes ponat. Tertio q eis debito mō vtat. ad suā videlicet ⁊ alior vtilitatē. Unde apls diuites nō cōdemnat. sed eis certā regulā vtēdi diuitijs pscribit dicēs. j. Thimo. vi. Diuitib⁹ pcipe nō sublime sapere nec spare i incerto diuitiar. bene agere. facile tribuere. cōicare ⁊ thesaurizare sibi fundamentū bonū in futurū. Sed h occurrit dubium. Exq̄ em pt q̄s sanctificari ⁊ esse pfectus cū diuitijs quare g apli oia reliqrūt. ⁊ hodie aliq̄ relictis ꝓprijs monasteria intrāt. Et qre xpus consulit suis discipul dicēs. Nisi q̄s renūciauerit oib q̄ possidet nō pt me⁹ esse discipulus. Lu. xiij. Et Math. xix. Si vis pfectus esse. vade ⁊ vende oia q̄ habes et da pauperibus. ⁊ veni ⁊ seqre me. Ad qd rndeo Nr licet q̄s possit esse pfect⁹ ⁊ sanct⁹ cuz diuitijs p fidē ⁊ opa caritatz. Quia in h consistit pncipaliter pfectio vt dicit Lyra super Math. xix. tū ista pfectio in pauptate ichoatur. ⁊ ideo pauptas psuadet et cōsulit per xpm. Unde Lyra exponit illā lram. Si vis pfectus esse. i. ascēdere ad statū pfectōis supra cōmunē statū saluti necessariū vade cōtenendo tpalia ⁊ vende q̄ habes. ⁊ da pauperib⁹ ꝓter deū. Ex pmissis patz q dominus suadet pauptatē ꝓpter facilitatē implēdi ea q̄ dei sūt. ⁊ q̄ ad caritatē ptinēt. ⁊ qr venenum caritatis est cupiditas. iō suadet cōtemptus diuitiar. non q cū eis sit ipossibile: ꝯ qr difficile. Unde Mat. xix. nō dixit saluator impossibile ē diuitē itrare in regnuz celor. sed dixit difficile. Unde dicit Lyra q h ideo dicit. qr difficile est tenere diuitias. ⁊ nō teneri nimis amore ear. Scdm Augu. ad Paulinū. Sic patuit de illo adolescēte q̄ audito psilio xpi de volūtaria pauptate abijt tristz. De q̄ dicit Lyra sup Lucā. Nr amore possessionū impedit⁹ fuit a statu pfectōis. Et sup Math. idem Lyra dicit q ideo tristis abijt. qr nimis amabat possessiones terrenas. et iō nō potuit ad pfectiōez ascendere. Patet igit q possessio diuitiarū nō solū dissuadet vt est impedimētū pfectionis. ⁊ pauptas vt est pncipiū pfectōis cōsulitur. Unde dimissio tpaliuz p volūtariam pauptatē tria supaddit sup possessionē diuitiar. bene dispensatar. Nā pmo facit hominē q̄dā libertate gaudere. p h q est solutus a sollicitudine. ⁊ nullo aduersitatz coartatur terrore. vt dicit Grego. xxx. li. mora. Scdo qr facit hoīem in certamie temptationū cōtra diabolū. carnē. ⁊ mūdū fortiorē. Nā vt dicit Greg. in omel. Audus ē iabolus. quia nihil possidet hic. Audi ergo⁊ nos debem⁹ esse a possessionib q̄ cū eo pugnam⁹. Nā cū vestit⁹ cū nudo pugnat citius deijcit ꝓm eū. Tertio qr in triumpho facit hoīem fortiorē. Nā ꝓm Greg. Qui h relinquit illic pfecto culmē iudiciarie ptātis obtinebit. De q̄ dicit. Qui reliqstis oia sedebitis sup sedes ⁊c. Tertio relinqre hō debet seipm. i. ꝓpriā voluntatē. Unde Mat. xiiij. dr. Si q̄s vult vēire post me abneget semetipm. Horra. i. ꝓpriū sensum. ꝓpriā voluntatē. Unde abneget. i. abiectū neget se in omib quor ipe est causa. qr vel vana sunt vel mala. Vel abneget semetipum. non tm sua ⁊ suos. ꝯz suū intellectū. suū affectū. suū sensum. Intellectū rōnis. Affectū volūtatis. Sensum carnis. Primū abnegat p fidē. scdm p charitatē. tertium p spem. Sed Criso. ponit pulchrū exemplū de ista abnegatione. Sic em aliq̄s abnegat aliuz. si videt ipm afflictū. si ligatū. si egrotū. si hostib infestatū nō iuuat. ita nō vult christ⁹ nos corp⁹ nrm agnoscere si cōburat. si flagellat. ꝯz abnegare. Ꝯz di. Quid ē ꝓpria volūtas hois. Rndeo q illa q ē ꝯ volūtatē dei vl sui supior. Cū ei aliq̄s vult qd ds velle phibz. nullū hz auctorē sue volūtatis nisi semetipz. ⁊ iō dr ꝓpa volūtas hois Que sp mala ē. qr do subiecta nō ē. Si em

deo subiecta esset. ꝓpria nõ eẽt. Et q̃ nullꝰ debet ꝓpriã volũtatẽ hr̃e nisi deꝰ. cuius voluntas nulli ẽ subiecta. Propt q̃d nõ est hõ sub ĉelo q̃ licite possit esse sue volũtatẽ. Cũ ois aia sublimiorib ꝑtãtib debeat esse sb̃dita. ⁊ maxime diuĩe voluntati. Et h̃ ẽ abnegare seipm. i. obedientẽ esse deo p oia vel suo supiori in his q̃ ad deũ pertinẽt.

Dixi secundo q̃ in ỷ. p̃. apostoli isti reddũtur cõmendabiles ex obediẽtie pmptitudine. Cũ ꝛ. secuti sũt. ⁊ p̃mittit cõtinuo. id ẽ statim vel mox. vel sine ꝑcrastinatõne. sine mora. sine excusatione. Duo g̃ hic dicunt. Primo secuti. Scdo q̃ cõtinuo. Tal' ꝛ esse obediẽtia xp̃iano ꝓ vt statim pareãt ⁊ exequãt q̃ eis p̃cipiunt. In h̃ g̃ primo q̃ secuti sunt arguunt multi negligẽtes. q̃ sedẽt vel iacent. Itẽ ex h̃ arguunt p̃sumptores q̃ nõ sequunt. sz peunt arripiẽtes ⁊ aggrediẽtes difficilia ꝓ viribꝫ. q̃ nõ nisi cũ gr̃a diuina eẽnt attẽptãda. Nõ sic feẽ paulꝰ q̃ dixit Gr̃a dei sum id q̃d sum. Itẽ arguunt ãbiti osi q̃ currũt nõ sequunt. Currunt eñ h̃ modo. frequẽtãt curias. girãt ꝓuincias. ꝑtranseunt regna. trãsfretãt maria vt honores cõsequant. Itẽ arguũt recidiuãtes qui retrocedũt. Negligẽtib ꝛ. Math. xx. Quid statis h̃ tota die ociosi. Presumẽtib ꝛ. Mathei. xvi. Vade post me sathanas. Ambitiosis ꝛ. ad Heb. v. Nemo assumat sibi honorẽ. sed q̃ vocat a deo. Recidiuãtib ꝛ. ij Pet. ij. Melꝰ ẽ viã veritatẽ nõ agnoscere q̃ post agnitã retroire. Et Luc. ix. Nemo mittẽs manũ ad aratrũ ⁊ respiciẽs retro aptus est regno dei. Unde vxor loth que retrospexit ad sodomã. versa est in statuã sal' Scdo in h̃ q̃ ꝛ. cõtinuo. innuit obediẽtie forma. Debet eñ esse seq̃la fidelĩ. pmpta p subitã executionẽ mãdatorum. Eccli. v. ca. Ne tardes conuerti ad dñm. ⁊ ne differas de die in die. Itẽ eiusdẽ. xxxj. In oib opibus esto velox. ⁊ ois infirmitas. s. culpe nõ occurret tibi Scdo ꝛ esse seq̃la libera per ꝑtalẽ abrenũciationẽ. Unũ h̃ ꝛ. cõtinuo relictis rhetib. Hoc est ꝛ cupidos q̃ in aq̃s maris hꝰ auari sclĩ rheti cupiditatẽ piscantur ranas. h̃ ẽ diuitias terrenas et lutosas. Job. xviij. Immisit in rhete pedẽ suũ. i. affectũ. ⁊ in maculeiꝰ ãbulat. q. d. Diues qui vult piscari diuitias optz q̃ mittat affectũ cupiditatẽ ĩ rhete auaricie q̃d a paulo vocat laq̃us. cũ dicẽ. Qui volũt diuites fieri ĩ tẽptatões incidunt ⁊ in laqueum diaboli. Tertio seq̃la fidelĩ ꝛ esse pfecta p mortis cõformationẽ. Unũ dicẽ saluator. Si quis vult venire pꝰ me tollat crucẽ suã. Math xvi. Exponit Gorra. per mortificatiõz sui vel per ꝓpassionẽ. pri. vl' per sustinẽtiã martyrij. si necesse fuerit. h̃ ẽ vt sic paratꝰ in aia sustinere ignominiã crucẽ. bene g̃ obediuit beatꝰ andreas xp̃o. q̃ pmpte secutꝰ est eũ. q̃ libere secutꝰ dimissis rhetib. q̃ dure secutꝰ vsq̃ ad crucẽ. Unũ ipse dicẽ Job. xxiij. Vestigia eiꝰ. s. xp̃i. secutꝰ est pes meꝰ. O q̃ multi hodie vix sequũt ⁊ obediũt p̃ceptis ecclie. imo castigati ⁊ excõicati vix faciunt q̃ dñt. Alij ⁊ si sequunt stati. ⁊ exequũt que mãdant. nõ tñ dimittũt impedimẽta q̃ eis sunt. ꝓhibita. s. rhetia. circũstantias pctõrũ per q̃ postea a diabolo ꝓpbẽdunt. Hã mlti agũt pniam eis iuunctã. sz nõ abstinẽt a cõuersatione personaꝝ illicita q̃ eis ẽ per confessorẽ ihibita. Alij ⁊ si stati parent ⁊ dimittũt oia ipedimẽta eis inhibita nõ tñ aggrediunt difficilia ⁊ ardua. Cõtra h̃ crucẽ sb̃ierunt petrꝰ ⁊ andreas. q̃ est ignominiosissima int genera mortz. Debz g̃ penitẽs ꝓmptũ affectũ ⁊ liberũ exhibere ad oia difficilia. alias nõ vere peniteret nec ꝓtritꝰ esset de pctis nec sic pfecte cũ Andrea sequeret christum.

Dixi tertio in ỷ. p̃. aplĩ reddunt̃ur commendabiles a xp̃i cõformitate. Cũ ꝛ. eũ. scz xp̃um. Nihil enim ꝓdesset aplis reliquisse oia si secuti fuissent aliũ q̃ xp̃m. Et iõ dimissio ꝑtaliuz nõ cõmendat nisi in rõne siue cõpatiõe ad hũc finẽ vt xp̃m possent expedite sequi. Q̃ g̃ ꝛ. relictis oib secuti sũt eũ. sensus ẽ ac si diceret ꝓpter xp̃m sequẽdũ reliq̃rũt oia. vt xp̃m lucrifacerẽt. Talis fuit ille aplus q̃ dicebat. Oia arbitror vt stercora vt xp̃m lucrifaciã. q̃ mlti multa dimiserũt. sic Diogenes. socrates. ⁊ alij phi. tñ nõ sũt cõmendati sic isti. q̃ nõ p deo. sz p vana gl'ia sclĩ huiꝰ talia dimiserũt. Unũ Jero. in q̃dã epistola dicẽ. Socrates thebanꝰ. hõ q̃dẽ ditissimꝰ cũ athenas ad philozophandũ pergeret magnũ põdꝰ auri. piecẽ ĩ mare. q̃ nõ putauit se posse sil' virtutes ⁊ diuitias possidere. Abite inq̃t male cupiditates. ego vos mergã ne mergar a vob. Hoc aũt vt dicit Hiero. ipe fecit gr̃a vane laudis. Et h̃ ar-

guit multos diuites q̃ sua dãt pauperib̃. sz
qz ipi ex h̃ supbiũt aiam pdũt. De q̃b Au-
g̃. dic. Quid pdest dispgẽdo dare paupe-
rib̃ et pauperẽ fieri. cũ aia mka supbior ef
ficit diuitias ꝓtẽnẽdo q̃ fuerat possidẽdo.
Et iõ dic Bern̄. q ille sapiẽter oia relinq̃t
q̃ p xpo cõseq̃ndo q̃ est sup oia dimittit.
¶ Hz forte diceres. Quid magni ẽ cõseq̃
xpm vt p eo oia dimittant. Rn̄. tibi. Certe
nil eo pciosi̅. nil vtili̅ tam in pnti q̃ in fu
turo. Qui em̄ hz xpm h̃ p gr̄am. ⁊ cũ sequit
imitãdo dicta ⁊ facta sua. tria ꝓsequit hic.
⁊ tria in futuro. In pnti siq̃dẽ pmo ꝓsequit
mẽtz illustrationẽ. qz ipe est sol illuminans
intellectũ. vt intelligam̄ volũtatẽ dei. Jo
hã. viij. Qui seq̃t me nõ ambulat ĩ tenebrz.
sed hẽbit lum̄ vite. Secõ qz talis euadet
spũalẽ turbatõnẽ. Un̄ ipe dic saluator. In
mũdo pssurã hẽbitis. ĩ me ãt pacez. Iere.
xvij. Ego nõ sum turbat̄ te pastorẽ seq̃ns
Tertio qz tal cõsequit familiarẽ dilectionẽ
a xpo. Prouer. xv. Qui sequit iusticiã dili-
git ab eo. In futuro ãt ꝓsequet tria. s. iudi-
cia. viã. ptãtẽ. Mat. xix. Vos q̃ secuti estz
me sedebitz ⁊c. Secõ cõseq̃t tal ad regnuz
celoꝝ introductionez. Tertio cõsequit xpi
cõformitatẽ ĩ gl̄ia. Joh. xij. Qui mihi mini
strat me seq̃t. ⁊ vbi ego sũ illic ⁊ minister me̅
erit. Propt̄ g̃ ista bona ĩ xpo ⁊ cũ xpo pueri
entia boni viri sequũt xpm tãq̃ lucẽ. tãq̃
tutorẽ. tãq̃ amicũ ⁊ dilectorẽ in pnti. tãq̃
aptũ remuneratorẽ ĩ futuro. Sic isti duo
apl̄i q̃ hodie p eo q̃ secuti sũt eũ ĩ pnti gr̄a
secuti sũt eũ ĩ fuko in gl̄a. Ad quã nos ⁊c.

¶ De sancto Nicolao. I

¶ Sermo. III.

Vigilate qz nesci

v tis qua hora dñs vr̄ ventur̄ est
Math. xxiiij. Hic dic Aug̃. in
epl̄a ad dioscor. Qualẽcũq̃ quẽlibet inue
nerit su̅ nouissim̄ dies. in h̃ eũ sil̄r cõpre
hendet nouissim̄ dies mõi. qm̄ q̃lis hõ in
die vltia vite sue inuenit. tal in die nouissi-
mo iudicabit. Un̄ fm ipm vigilare dz oĩs
xpian̄. ne eũ imparatũ inueniat dñi aduẽt̄
Volens igit dñs nr̄ suo impio nos esse pa
ratos voluit occultari die exit̄ nr̄i ad hoc
vtiq̃ fm Aug̃. in q̃dã epl̄a. vt diligẽtius
custodiã̄ oẽs dies nr̄os. Nã cũ sero parã-
tur remedia. mortz iminẽt pricula. Un̄ pla
tonis snia fuit. oẽm sapientũ vitã medita-
tionẽ esse mortis. vt inq̃t Jero. in q̃dã epl̄a
ad Eliodorũ Quia g̃ nescim̄ q̃ hora dñs
nr̄ veniat. sp vigilandũ nob est vt qñ veni-
et paratos nos sp inueniat. Saluator ergo
nr̄. vt inq̃t Aug̃. in li. de vita xpiana. scies
horã illã aduent̄ sui incertã ãmonẽs nos
ait. Vigilate qz nescitz. vbi supra. In q̃b̄
verb̄ saluator nos monet ad tria. Prio ad
iugem mẽtz in deũ eleuatõez. ibi. Vigilate
Secõ ad incertã vite nr̄e resolutionẽ. cuz
dic. qz nescitis q̃ hora. Tertio ad expectan
dũ terribilẽ redẽptoris nr̄i visitationẽ. cuz
dr. dñs vester vẽturus est. ¶ A

Dixi primo

q in v. p. admõet
nos saluator ad iu
gem mẽtis in deũ eleuationẽ. cũ dic. Vigi
late. Vigilare aũt fm Grego. nõ ẽ aliõ nisi
in ꝯo lumĩe oclos mẽtis tenere. Un̄ bñ vi-
gilat q̃ oclos mẽtis. s. intellectũ ⁊ affectuz ĩ
salutariby ꝓsiderãdis. itelligẽdis. appetẽdz
⁊ ꝓseq̃ndis expõit. Vigilate g̃ Vigilãduz
aũt nob ẽ pcipue ꝓpt̄ tria. Primo ꝓpt̄ hosti
litatẽ crudel rebelliõis. Secõ ꝓpt̄ vtilita-
tẽ fidel admistratõis. Tertio ꝓpt̄ debilita-
tẽ terrestrz nr̄e habitatõis. Quãtũ ad pmũ
vigilare dẽm̄ ꝓpter hostilitatẽ crudelis re
belliõis. Uidem̄ nãq̃ q in bello boies ĩ
pnt somno secure vacare. Nos aũt sumus
cõtinuo in mlz bell̄. Un̄ ĩ ps. dr. Cõculca
uerũt me inimici mei tota die. qm̄ mlti bel
lantes aduersuz me. g̃ ncẽe hẽm̄ vigilare.
Grues sic dicũt nãales intr̄se vigilias di-
uidũt. Et ille q̃ vigilare dz. lapidẽ tenet in
pedib̄. vt si ille dormiat. lapis cadẽs alios
excitet ⁊ seipm. Si auis insensata. q̃ vigi-
lare nõ tenet sic sibi puidet ꝗ somnũ corpo
ris. mlto magz ꝗ somnũ pcri cautelã ꝓtinu
am hr̄e dẽm̄. j. Pet. v. Frẽs sobrij estote et
vigilate. qz aduersari̅ vr diabol̄ circuit si
cut leo rugiẽs q̃rẽs quẽ deuoret Et bñ ad
iũgẽs pmittit sobrietatẽ vigilie. Nã ebrie-
tatẽ seq̃t nẽcario mult̄ somn̄. Sobrietas
aũt h̃ intelligit modestia ⁊ tpantia in oib̄
actib̄ nris vt ñ excedam̄ pl̄ debito. Nã
ꝯtus ꝓsistit ĩ medio. vt dr pmo Ethic. Est
aũt de isto aduersario nostro diabolo sic d̃
duce q̃dã Cartaginẽsi. de q̃ Juli̅ sert̄ in
li. ij. c. j. Iste dux habuit bellũ ꝗ q̃sdã de af-
frica q̃ Cartaginẽsib̄ rebellabãt. Fuerunt
ãt isti de affrica auidi nimis ad bibẽdũ vi-
nũ. Qd̃ itelligẽs dux vsus ẽ ꝗ eos tali cau
tela. Accepit multa dolia vini ⁊ miscuit cũ